

Sygn. akt VIII U 2966/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 marca 2019 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR del. Anna Capik-Pater
Protokolant:	Agata Kędzierawska

po rozpoznaniu w dniu 13 marca 2019 r. w Gliwicach

sprawy J. J.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C.

o emeryturę pomostową

na skutek odwołania J. J.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C.

z dnia 9 października 2018 r. **nr** (...)

oddala odwołanie.

(-) SSR del. Anna Capik-Pater

Sygn. akt VIII U 2966/18

UZASADNIENIE

Decyzją z 9 października 2018 r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C. działając na podstawie ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz ustawy z 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych, odmówił ubezpieczonemu J. J. prawa do emerytury pomostowej, albowiem nie udowodnił on co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach; przed dniem 1 stycznia 1999 r. nie wykonywał pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych lub art. 32 i 33 ustawy emerytalnej; nie udowodnił rozwiązania stosunku pracy z pracodawcą oraz nie osiągnął 60 roku życia.

Z powyższą decyzją nie zgodził się ubezpieczony. Wniósł odwołanie, w którym domagał się zmiany zaskarżonej decyzji i przyznanie prawa do spornego świadczenia. Na rozprawie w dniu 13 marca 2019 r. podniósł, że rozwiąże z pracodawcą stosunek pracy dopiero wtedy, gdy zostanie mu przyznana emerytura pomostowa.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie i stanowisko to podtrzymał w trakcie postępowania.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony J. J. urodził się (...)

W dniu 14 września 2018 r. złożył w organie rentowym wniosek o przyznanie mu prawa do emerytury pomostowej. Oświadczył przy tym, iż nadal pozostaje w stosunku pracy w Zajazd Sp. z o.o. w R..

W dniu 9 października 2019 r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu prawa do emerytury pomostowej z przyczyn wyżej wskazanych.

Od ww. decyzji ubezpieczony wniósł odwołanie, które zainicjowało niniejsze postępowanie.

Podczas rozprawy w dniu 13 marca 2019 r. ubezpieczony wskazał, że w dalszym ciągu pozostaje w stosunku pracy i rozwiąże go dopiero wtedy, gdy będzie miał pewność, iż otrzyma emeryturę pomostową.

Powyższy stan faktyczny był bezsporny i wynikał z akt organu rentowego.

Sąd oddalił wnioski ubezpieczonego o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z zeznań świadków K. J. i P. J. uznając, iż ich przeprowadzenie byłoby zbędne i nie wpłynęłoby na treść rozstrzygnięcia. W tym miejscu należy wskazać, że ubezpieczony nie rozwiązał łączącego go stosunku pracy z pracodawcą, zatem nie spełnił już jednej z przesłanek koniecznych do przyznania świadczenia. W związku z tym nie było potrzeby badania innych okoliczności, w tym faktycznego wykonywania przez ubezpieczonego pracy w szczególnych warunkach, albowiem zmierzałoby to do bezpodstawnego przedłużenia postępowania.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego jako bezzasadne należało oddalić. Zaskarżona decyzja okazała się prawidłowa.

Zgodnie z treścią art. 4 ustawy z dnia 19 grudnia 2008r. o emeryturach pomostowych (Dz.U. z 31 grudnia 2008r., Nr 237, poz. 1656 z późn. zm.) prawo do emerytury pomostowej, z uwzględnieniem art. 5-12, przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) urodził się po dniu 31 grudnia 1948 r.;
- 2) ma okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze wynoszący co najmniej 15 lat;
- 3) osiągnął wiek wynoszący co najmniej 55 lat dla kobiet i co najmniej 60 lat dla mężczyzn;
- 4) ma okres składkowy i nieskładkowy, ustalony na zasadach określonych w art. 5-9 i art. 11 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i co najmniej 25 lat dla mężczyzn;
- 5) przed dniem 1 stycznia 1999 r. wykonywał prace w szczególnych warunkach lub prace w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS;
- 6) po dniu 31 grudnia 2008 r. wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;
- 7) nastąpiło z nim rozwiązanie stosunku pracy.

Natomiast po myśli art. 3 ust. 1, 4 i 7 ustawy prace w szczególnych warunkach to prace związane z czynnikami ryzyka, które z wiekiem mogą z dużym prawdopodobieństwem spowodować trwałe uszkodzenie zdrowia, wykonywane w szczególnych warunkach środowiska pracy, determinowanych siłami natury lub procesami technologicznymi, które mimo zastosowania środków profilaktyki technicznej, organizacyjnej i medycznej stawiają przed pracownikami wymagania przekraczające poziom ich możliwości, ograniczony w wyniku procesu starzenia się jeszcze przed

osiągnięciem wieku emerytalnego, w stopniu utrudniającym ich pracę na dotychczasowym stanowisku; wykaz prac w szczególnych warunkach określa załącznik nr 1 do ustawy.

Za pracowników wykonujących prace w szczególnych warunkach uważa się pracowników wykonujących po dniu wejścia w życie ustawy, w pełnym wymiarze czasu pracy, prace, o których mowa w ust. 1. Za takich pracowników uważa się również osoby wykonujące przed dniem wejścia w życie ustawy prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Zgodnie z art. 49 ww. ustawy, prawo do emerytury pomostowej przysługuje również osobie, która:

- 1) po dniu 31 grudnia 2008 r. nie wykonywała pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;
- 2) spełnia warunki określone w art. 4 pkt 1-5 i 7 i art. 5-12;
- 3) w dniu wejścia w życie ustawy miała wymagany w przepisach, o których mowa w pkt 2, okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3.

Kwestia sporna w niniejszej sprawie sprowadza się do tego, czy mając na uwadze ustalony stan faktyczny i obowiązujące przepisy należy uznać odwołanie ubezpieczonego za uzasadnione, a tym samym przyznać mu prawo do emerytury pomostowej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 19 grudnia 2008r. o emeryturach pomostowych, czy też nie i jakie są tego przyczyny.

Podkreślić należy, iż aby przyznać prawo do spornego świadczenia wszystkie przesłanki konieczne do jego uzyskania muszą być spełnione kumulatywnie, a więc brak którejkolwiek z nich powoduje niemożność przyznania prawa do emerytury.

Sąd uznał, że ubezpieczony nie spełnia wszystkich przesłanek określonych w powołanych wyżej przepisach pozwalających na przyznanie jej prawa do emerytury pomostowej, bowiem nie rozwiązał stosunku pracy.

Natomiast wobec sporu co do okresu zatrudnienia w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze – z uwagi na brak rozwiązania stosunku pracy – bezprzedmiotowym stało się ustalanie, czy ubezpieczony taką pracę wykonywał w spornym okresie, bowiem nawet pozytywna odpowiedź na to pytanie nie pozwoliłaby na przyznanie mu prawa do emerytury pomostowej.

Sąd orzekający nie neguje, iż posiada uprawnienie do badania okresu pracy ubezpieczonego jeżeli ten jest sporny, jednak może tego dokonywać jedynie w sytuacji, gdy zbadanie tej przesłanki jest decydujące i przesądza o prawie do świadczenia. Natomiast brak spełnienia innych przesłanek koniecznych do nabycia prawa do emerytury pomostowej (w niniejszej sprawie – brak rozwiązania stosunku pracy) przesądza już o prawidłowości zaskarżonej decyzji i dalsze prowadzenie postępowania jest bezprzedmiotowe. W postępowaniu z zakresu ubezpieczeń społecznych nie jest bowiem dopuszczalny wyrok wyłącznie ustalający, iż ubezpieczony pracował w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze.

Reasumując, ubezpieczony na dzień wydania zaskarżonej decyzji oraz na dzień wyrokowania w przedmiotowej sprawie nie spełnił przesłanki rozwiązania stosunku pracy, czego bezwzględnie wymaga art. 4 pkt 7 ustawy z dnia 19 grudnia 2008r. o emeryturach pomostowych, wobec czego brak jest podstaw do przyznania świadczenia w oparciu o ten przepis.

Z uwagi na powyższe, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzekł jak w sentencji.

(-) SSR del. Anna Capik-Pater